

ter, der godtgjøre, at Næringskatten i Forhold til de øvrige Byskatter og Communeafgifter kun udgjør en meget ringe Deel deraf, medens den derimod her i Byen udgjør et langt betydeligere Beløb. Forøvrigt skal jeg tillade mig at bemærke, at saaledes som Næringskatten hidtil har været paalignet i Kjøbenhavn, er den en Formue- og Leilighedsstat. Jeg troer, at mine Ord i saa Henseende maaskee kunne have nogen Betydning, idet jeg i en Række af Aar har været med at paaligne denne Skat, og tilmed været Formand i Commissionen. Det er, for at jeg skal nævne et Exempel, ingenlunde Tilfældet, at to Næringsbrugere af eet og samme Haandværk — jeg vil nævne Haandværkere, fordi man lettest kan stille dem lige ved Folkehøldet — der have det samme Folkehøld, der for ere blevne satte i den samme Næringskat. Det er ikke Tilfældet og har i en lang Aarrække ikke været Tilfældet, at man ubelukkende har taget Hensyn til Folkehøldet, men man har tillige taget Hensyn til, hvorvidt vedkommende Næringsdrivende har havt en talrig Familie at forsørge, eller ikke; hvorhos man har taget Hensyn til, om en Næringsdrivende besad nogen Formue, om han havde Dplag af Børn, kunde give Credit, osv., hvorved han kunde gjøre sig sin Vedriffsfordeeltigere end den, der ikke eiede Videre, end han behøvede fra den ene Dag til den anden. Det viser sig derved noksom, at man stadig har taget Hensyn til vedkommende Skatteyderes Evne, og det forekommer mig væsentligt at være Begrebet om en Skat efter Formue og Leilighed, Formuenhed og Vilkaar, Evne og Vilkaar, man har og har havt for sig ved at paaligne Næringskat her i Kjøbenhavn. For saavidt den høitærede Indenrigsminister i det andet Thing har ytret, at Næringskatten egentlig kunde betragtes lige med Hartkornsafgiften, saa maa jeg tilstaae, at, hvis dette Begreb skulde optages i Kjøbenhavn, vilde det, egentlig talt, blive Indførelsen af en ny Skat; men at optage en ny Skat, som lignes paa en Maade efter Hartkorn, blot efter Vedriften, det troer jeg neppe den høitærede Minister selv vil kunne mene. Der har i saa Henseende saavel i det andet Thing som — det være mig tilligivet — hos den høitagtede Minister herfærd en Bidsørelse,

naar man har antaget, at Næringskatten blot bliver lignet efter Vedkommendes Vedrift. Hvis dette var Tilfældet, ja, saa kom den lig med en Hartkornsafgift, men det har ikke været Tilfældet, og er ikke Tilfældet den Dag idag, hvortil jeg vel veed, at efterat Hjælpekatten er bleven indført, blive de Næringsdrivende, som man er kommen til Kundskab om tillige have Formue, med Hensyn dertil ansatte til Hjælpekat, men det forandrer Intet; disse blive kun høiere beskattede. De heromhandlede to Skatter ere saaledes i Kjøbenhavn grundede paa den samme Basis; Formue og Leilighed ligger til Grund for Næringskatten ligesom for Hjælpekatten. Det er Evnen, med et enkelt Ord, man nærmest tager Hensyn til, man formindsker Skatten for den, hvis Evner blive ringere, og paalægger større Afgifter, hvor Vedkommendes Evne forøges. Naar jeg forøvrigt seer hen til, hvad den høitagtede Indenrigsminister har udtalt i det andet Thing, skulde jeg ogsaa næsten antage, at han ikke vil være uutilbøielig til, at disse to Skatter blive lignede saaledes, som af mig foreslaaet, nemlig hver med en Halvdeel. Hvad det andet Forslag angaaer, at Næringskatten og Hjælpekatten for Fremtiden skulle forenes til een fælles Skat, paalignet efter Formue og Leilighed, da troer jeg, at min Formenting i saa Henseende allerede er begrundet ved hvad jeg alt har anført, at nemlig Næringskatten her i Kjøbenhavn lignes nærmest efter Formue og Leilighed. Saalænge man opstiller to forskellige Skatter, og navnlig bestemmer et vist Forhold, hvori de skulle staae til hinanden — den ene større og den anden mindre — saa er jeg temmelig overbevist om, at den større Lyngde vil vedblive at hvile paa Næringsbrugernes. Vel er der i Lovudkastet hentydet til, at Trebiedelen for de Ikke-Næringsdrivende kan forhøies til Halvdelen, men, da vi ikke have seet dette bragt til Anvendelse i den Tid, hvori den tidligere Lov har bestaaet, tvivler jeg høiligt om, at det vil blive anvendt i dette Aar, og, da jeg gaar ud fra, at der findes et Misforhold Sted i Skattens Paaligning ved at fastsætte, at Forholdet skal være $\frac{1}{3}$ og $\frac{2}{3}$, har jeg troet at skylde mig selv og Landsting-